

* Proč se země někdy třese?

Úkol: V každé větě chybí slovo. Které to je, na to určitě přijdeš. Chybějící slovo dopiš do věty.

- 1 Japonsko postihlo několik silných zemětřesení, při kterých se zřítilo mnoho _____ ve městech.
- 2 Otřesy země byly tak silné, že _____ mosty a v silnicích se otvíraly hluboké propasti.
- 3 Při takových zemětřeseních zahyne často i velký počet _____ a zvířat.
- 4 Je to vždycky neštěstí, protože lidé přicházejí o své _____ a také o životy svých blízkých.
- 5 Vědci zkoumají _____ do hloubky a hledají, co způsobuje, že se někdy třese.
- 6 Rádi by uměli _____ včas předpovědět.
- 7 Lidé by pak mohli z ohrožené oblasti _____ dřív, než začne zemětřesení.
- 8 Zatím však žádného _____ nenapadlo, že za zemětřesení mohou obři.
- 9 Když mají obři tak obrovské _____, musí přece také obrovsky dlouho spát.
- 10 V dávné době, kdy žili obři na zemi, tak nespali každou _____, jako spíme my lidé.
- 11 Byli pořád vzhůru, ale jednou na ně přišla obrovská ospalost a oni poznali, že _____ čas jejich dlouhého spánku.
- 12 Zalezli do svých příbytků, které měli hluboko, přehluboko pod _____, v jeskyních.
- 13 Tam tvrdě _____, spí tam dosud a ještě dlouho, předlouho tam budou spát.
- 14 Někdy se stane, že spícího obra něco zašimrá v nose, třeba mu tam vleze krtek, a on silně _____.
- 15 Kýchnutí prorazí v zemi díru a z ní vylétne spousta _____ a hlíny vysoko do vzduchu.
- 16 Zem se zvedne a lidé takovému kopci s dírou do hlubiny říkají _____.

- 17 Tím, jak se zem slehává, snižuje se také strop jeskyně, ve které _____ spí.
- 18 Když strop začne obra _____, obr se převálí, nebo celý strop zvedne.
- 19 Je jasné, že celá krajina nahoře, nad obrovou _____, se pořádně zatřese.
- 20 A to je právě _____.

(Nakreslíš obrázek k vyprávění?)

Užovky a kobra

(Podle knihy Z. Veselovského, J. Volfa, J. Felixe *Všední den v pražské ZOO*)

Úkol: *V některých větách jsou navíc slova, která tam nepatří. Označ je a pak je vypiš.*

Jednou jsme v ZOO očekávali zásilku ptyasů velkookých. Jsou to zajímavé užovky, dlouhé až přes dva metry. V zajetí jsou to klidní hadi a nejsou jedovatí. Nejhojněji se vyskytují v Indii, kde žijí v zahradách i parcích. V Indii jsme tyto hady také objednali u obchodníka dobře se zvěří, který je poslal letadlem do Prahy.

Užovky byly umístěny ve větší dřevěné bedničce. Mělo jich být třicet a bylo nutné je přepočítat a také se přesvědčit o jejich že nenecháš zdravotním stavu. Zoolog Luděk položil bedničku na stůl, ošetřovatel plazů odtáhl poklop nad klecí pro nové hady.

Z chodby pro návštěvníky přihlíželo několik lidí. Zoolog uvolnil šroubovákem víko, odtáhl je a zvědavě nahlédl dovnitř. Užovky tu ležely smotané jako klubko silných provazů. Nebylo možné poznat, která pozorné hlava patří ke kterému tělu. Hadi se při nenadálém vyrušení snažili rozhlížet a kmitali svými rozeklanými jazyky. Luděk sáhl holou rukou do spleti těl a vzápětí vymotal z klubka tři užovky. Držel je opatrně v ruce, aby jim silnějším stisknutím neublížil. Hadi mají totiž velmi křehká žebra. Odložil je jemně do připraveného terária a vytáhl oči z bedničky další tři. Počítal je a ukládal další a další hady do jejich nového domova. Zvědavci se zájmem sledovali, jak se hadi rozlézali po písku a vyhledávali úkryty pod kusy stromové kůry.

Znenadání se z chodby ozval mohutný smích. Jeden zaměstnanec něco ukazoval přes ochranné ošidit sklo terária ostatním přihlízejícím. "Proč se směje, co je tady tak veselého?" obrátil se zoolog k ošetřovateli plazů. „Asi si tam vyprávějí vtipy,“ odpověděl, ale přece se podíval do míst, kam ukazoval muž za sklem. V tom okamžiku znehybněl. Tiše, jen sotva pootevřenými ústy, zašeptal: „Luděku, nehýbej se!“ „Copak se děje?“ usmál se zoolog, letmo se podíval na svou ruku a strnul jako socha.

V holé ruce držel velikého hada, který se přední částí vysoko vztyčil a do široka roztáhl svůj krk. Kobra! Její strnulé oči hleděly přímo do jeho napínavým obličejem. Zoologovi vytryskly na čele krůpěje potu. Co teď? Hodit kobru rychle na dno terária? Ne, to nejde, dno je nízko a had by měl čas vyrazit....

Vteřiny se zdály nekonečně dlouhé. Zoolog ani kobra se nepohnuli. Zdálo se mu, že drží v ruce žhavou železnou tyč. Musí se okamžitě rozhodnout! Využil překvapení kobry a příběhem opatrně, aby ji nestiskl, položil ji na písek mezi užovky. Pak rychle odtáhl ruku a napřímil se. Najednou se mu zatočila hlava.

„Je to dobré,“ ulehčeně vyhrkl ošetřovatel, kterého jedovatý had také pořádně vystrašil.
